

GRZEBŁO (7) *sb n*

e oraz o jasne.

sg N grzebło (6). ◇ G grzebła (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. *Przedmiot (prawdopodobnie w rodzaju szczotki, grzebienia lub po prostu coś o nierównej, chropawej, ostrej powierzchni) służący do oczyszczania z brudu ciała, często końskiego; strigilis Mącz, Calep, Cn; strigulum BartBydg; linteolum, pannus crassus fricando corpori, scalptorium, strigilium, tela cruda Cn (4) : Strigulum, grzebło, strigilis, instrumentum, quo purgantur equi, shropa BartBydg 151b; Strigmentum, Proch z grzebłá/ y wízeláka zemkniona oskrobána nieczyfłtość/ ftrup/ plugáwftwo. Mącz 421a, 420d; Calep 1010b.*

2. *Narzędzie do rozgarniania żaru, pogrzebacz, hak (1) : Rutabulum – Grzebło. Calep 934a.*

3. *Narzędzie gospodarskie, którego ostre zakończenia spulchniają, zgarniają ziemię (1) : Rastellum, grzebło BartBydg 129.*

4. *Prawdopodobnie rodzaj szczotki do gremplowania wełny (1) : tractula grzebło BartBydg 23.*

Synonimy: 1. szropa; 3. grabie.

Cf [GRZEBELEC]

ZCh